

ציו נולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ווינפלד שליט"א

ROAD 402044, TEL AVIV, ISRAEL, 7, JERUSALEM

נוגעים יום יום, שעשה שעה, וכל רגע ורגע בחיה האדם, והוא יסוד מוסד שהכל תלוי בו וכעכ"פ טוב מאד מידי פעם במשך היום לומר בהפה מלא "קדושים תהיי, קדושים תהיו" להוציאר ע"ש להכניס לתודעה מצוה וקרחה זו, שהעלמה והיסח הדעת משיכחים אותה וחשיבותה. וכעכ"פ טוב לעשותן מידי בהתעוררנו משנית הלילה, מיד אחר אמרת "מודה אני" ו"עלמא דאתاي". וכי רצון שנזכה להיות קדושים ברצון ה' בשלימות.

בברכת התורה וגטו"ס
שמעון יוסף הכהן ווינפלד

מודרך

קדושים תהיו ה' צבאות במשפט תניא א"ר שמעון בן יוחאי אמרתי שמו של הקדוש ברוך הוא מתגלה בעולמו בשעה שעשו מהדרין בראשיהם ואית ליה קריין סגיןין (חזקאל לה) והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גויים רבים ויידעו כי אני ה' וכתיב (תהלים ט) נודע ה' משפט עשה בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי למן דעת צדוקות ה' והדרין ויגבה ה' עבאות במשפט.

(יוקרה רבה בר, א)

התיקון הכללי

אחזות שמרות עניין (תהלים ע, ח). "שמורות עניין" סובל ב' פירושים: א) העפעפיים, השומרים את העיניים מאבק וכור', ב) וכן לשמרות ושמורות לילך, שומרו לילה מפקחים עיניהם. - ונהנה ע"פ שאפשר להסביר את הפסיק שכביכול ה' אחו עפעפי שלא יכול לפתחן, בדרך מי שהוא בדיבאון, שאין לו על מה לקום מנימתו, ואפי' אם רצה לחזור לשין (אולי היה לו רגעים טובים בחלומו, או בשיקום), וכיילו אחו העפעפיים סגורות, ורור שבר נשפי (נעפמתי לשון מכח ושרבר, כפעמון המכח) גם חזק וכח לדבר עם ה' לא הי' לו. מ"מ אין

נפרש דרך התזוזות, דהיינו שהמשורר התחזק לעבד את ה' בלילהות לפעמים מחוץ לילה ואילך לפעמים כל הלילה (וישנםليلות ארוכות מאד כגון כאן עכשו באמון, שהלילה בערך חמיש שעות), ואודה המשורר לה' על שה' סייע בעדו להחזק מעמד ולא להבזבז ממנה שאינו שלו, ומזה שהשיות' שונא ולא אהוב. והנה מכין שהבלוי העולם הזה ותאות ורצונות רבים מאד, אין מספר להם, لكن ג' כל מאד לקים יום ויום הצווים הנקרא של "קדושים תהיו" ובוגיה פחות, וביגלה ו"ביס" פחות, שארם נמנע מען קדושתו, הרי מקיים את המצוות, ומיתעלה, וכן בסתכלות והצעה פחות בהאי עולם שפלא, וכן בקדושת המחשבת יה' יכול לקים בכל שבריר שנייה "קדושים תהיו" ולהקדים קדושה העלונה, ע"י שיעזר מודעת מחשבתו מהבלוי העזה, וכי שמנתבת את המחשבות לTORAH וקירות ה'. ואשר מי שלא מסיח דעתו ממצוין הקדוש הולוה, כי עניינו

ירושלים עיה"ק תות ב"א. יום ו' עש"ק לסדר קדושים לבבון ... אחדשה"ט! בעורת ה' אכתוב לך משחו השיר לפרש השבעה. **"דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו"** (ויקרא ט, ב).

הצוווי והברואה השמיית "קדושים תהיו", צריכה ללוות את היהודי כל יום ויום במשך כל היום, ובמשך כל ימי חייו, כי השיתות רוצה שיהודי יהיה קדוש, והשיתות מהיבר אותו על כן. וזה אחד ההבדלים הבסיסיים והחשיבותים ביותר שיש בין היהודי והנוצרי. והנה כדי להיות קדוש לא צריכים לעשות שום דבר כלל, כי מהות הקדושה הוא הכח הנפשי שיש לי היהודי לפרש מתענוגו והבל העולם הזה, ומכל דבר שאינו לצנן ה'. נמצא שהקדושה היא הכח שבאדם לומר "לא", ולפירוש בפועל, והינו להפעיל "ברקדים" ומעוררים, ולהצליח להשר בעמדת "شب ואל תעשה". ומכיון שהעולם הזה קורץ מאד, ומושך מאוד, ובולע את האדם, ומסיח ומובלל דעתו של האדם מאד מאד, כי עירiot ושאר תungenות עניינו נהנתנות נפשו של אדם מחמדתן, ומושך אליהם בקהלות, וגם לסתם הבילים ובטלות האדם נמושך ועל ידים האדים מאבן נצחותו והעולם הבא, והרבה מאד פעמים הורס ומאבד ג' את כל העולם הזה ואם האדם לא יפעיל מעזריהם (סעיף הקדושה) עלול לאבד את הכל. ובאמת ישנה קדושה יותר נעה מקדושת הפעלת מעזריהם שהוא הקדושה הבסיסית והמיןימלית, כי הפעלת "ברקדים", פירושה שהלב חומר והגוף והנפש רוצים אלא שהוא מתגבר ואומר "לא" ומנע. וזה דבר גדול מאד, ויש בה גבורות הנפש בהינתן (אבות פ"ד מ"א) איזה גיבור? הכוש את יצרו. והמצלה בכר, בפרט באופן קבוע ותמיד, אשר לו. אבל ישנה דרגה יותר גבורה בהרבה, והיא "טהורת המחשבת והלב" שככלל אין רוצה מה

צחוק עשה לי אלקים

אבל ציריך פל אךך לראות להמתיק זה תרין, כי
הדיינים הם מבתרנות מחקין דקפטנות, יציריך בלאם
ללאך מkapנות לנקלות, ועל יידיך זה נטמיך את תרין,
שהוא בחרית יצחק. כי יצחק הוא בחרית דין, בחרית
אלקים, כמו שפטות: "צחוק עשה לי אלקים". כי
יצחק נולד משרה, שהיא בחרית מלכות, כמו שפרשת
ר'ש": שגנראת שרה על שם ששרה על כל העולם
בלילו. וממלכות הוא בחרית דין, בחרית דיא
ר' מלכטא דיא. ועקר ר' רני, בשרה בחרית
מחין דקפטנות, שאנו נגראת הפלכות ארך בידוע, כי
איך מלכטא קדריא, בחרית דין, שטמש נמץך
בחירת מחין דקפטנות, בחירת דין, שטמש נמץך
תרין של יצחק. שהוא בחרית חשה, בחרית זותבחי
עיפוי מראות", שהוא בחרית לילך, בחרית זותבחי
קריא לילך. ווועו בחרית נפש, בחרית נפש, איזיך
בלילך". (ליקומ' עד)

קבלה הדין באהבה

וצירוק הדין שישראל קדושים מצדיקים עליהם בשעת המאורע דודוקא.

זה בחוי מושׂחַזֵּל (ע"ז י"ה) ת"ר בשנתפסו ר' אלעזר בן פרטא ורבי חנינא בן תרדיון וכו' אottiyo הורה לרבי חנינא ז' תרדיון אמרו לו אמריך לא עסכת באורייתא, אמר להו כאשר צוינו ה' אלקינו, מיד גורו עליו לשירה, ועל אשתו להריגה ועל בתו וכו' בשעה שייצאו שלשון צוקו עליהם את הדין הוא אמר (רכ' הוצרת תמים פועלו כי כל דבריו משפט, ואשתו אמרה (שם) אל אמונה ואין על, בתו אמרה (ירמיה ל') גדול העצה ורב העיליה אשר עיניך פחוות על כל דבריכי וכו' ועל הקדושים הנ"ל ודוכחותיהם נאמר (פסחים ד' ז') הרוגי מלכות, אין אדם יכול לעמוד במוחיעתן, כי הם הקדושים והטהורים שהעמידו האמונה הערופה על תילה בשעת המאורע והנסין, ופועלו על פי הכרה עמוקה שהכל מתנהג על פי ההשגהה עליונה לטובה בריותיו.

(מתוך הספר "יש מאין")

אין לכם לחוש כלל

גם בלילה שלאחריו ספר גם-כן מעבנן זה ואמר שפה מהמשפטים וכמה קדושים וכו' קי' בכאן. ואמור מה לכם לדאג מאחר שאנו חולך לבנייכם, אלו אשים מנשנינו שטמו מקום היה לךם חיש, אבל אתם מאחר שאני חולך לפניכם אין לכם לחוש כלל. ובמה אם הנשות של האבירו אוטי בלאם מaptive על תקונים של, מפל-שכנן אתם.

(חי מורה נמיתו וישכחו באמון קצא)

זכני לגדל בנים

וறחים עלינו ברוחם הרים ותונת אוננו וכל עמק בית ישראל, שיחיה נשאר מאנתנו שאירת באץ בעולם הזה אחר הסתלקותנו מן הולך לאורך ימים וימים שנפה שתקומו ונענו לעד ולדורות עד סוף כל הדורות ותקדים שננו וזכרנו לעולם על. וכי נרענו שישארו אחרים וחזנו בניים וברנות ברבה בקרחה ובטהרה ונינה לראות בנימ לבניינו וליא יהיה לנו וברענו עקר ועקר ותרחים עליהם ותשפיע עליהם טים וארכיות ימים ושנים שייה בלו יוציא חלצינו מאריכים ימים ושנים וכלים יהיו עוסקי ותורת לשמה ומיקימי מצוותיך, ויהיו כלם קדושים וטהורים מכל חטא ואסון ויישו רצונך ויעסקו בעבודך באמת בלב מיהם לעולם באון שבינו אחירינו ימשיכו שבבל הפנים בעולם אחר הסתלקותנו ונלו ויפרסמו אל-קורות וארכנותך בעולם ויהיה נשארו ונרנו לדורי דורות לעולם ועד.

(ליקוט חfibot הפליה כא שלד)

למען השם חזק ואמצ, וברח בכל עת מפחבות רות. על ידי שב ולא תעשה, ועל התספיב אם יתגברו עלייך אלף פעמים בכל יום חס ושלום, אתה תעשה את שלך לבני מוקם בכל פעם. אם תברח מקרים שירכו רקניא, תעמד פתחם ותבטל עצמה, ותופר בתרשל עד אשר נעשה חס ושלום ברוכיא רקניא, תעדן פתחם ותבטל עצמה, ובשבט שהוא הפלקלית. וזה הענין אי אפשר לבאר בפרט. כי הוא לכל חיד בפומם מה דמישער בלביה. על כל פנים יכול כל אחד. ואתה גם אתה לכטול את בחינת בטול אל יתרהף ההנברות המפחבות לטובך, כדי שתעתור על ידי זה דיקא לבחינת בטול אל ה' או אין טום, שהוא יקר מאד מאר, וכל אדם בכל מקום שהוא. אבל בשאלת תחתית ארייך להמשיך עצמו ליה, לאחר דכל רעوتין ותקועין תפון. וזה עקר בחינת ואיזעה שאול הנק, שגם בשאלת תחתית יכולן לבטל את עצמו אל ה' או אין טום, שזה עקר תכילת העברקה, וזה פרעה הקריב את לבן לאביהו שפשמי כמו שאמרו רבותינו זכרונות לברכה. שדייא על ידי התגברות הטראה ואירוע קבליין את עצמו לגמרי. ולמען השם שתרדע ותאמינו. שאיני פותח לך החודשים ודרושים בעלה. אף על פי שבנדי גם זה יקר מאד. אבל אין בונתי ליה. רק שתכלך עם כל זה. ותשפיד ותתגבר לךים כל זה. כי תהלה לאל יש בידך לךים כל זה, ושפיח נפשך בכל מה שתוכל.

(עלים לתרופה צא)

מוֹהָרְנִית וְלֹזֶה לְעִמֵּד תְּלִמִּידִים קָדוֹשִׁים וּנְדוּלִים בְּמַעַלָּה בְּאֶלְוּ שָׁלֹב עֲסָקָם בעבודת השם יתפרק לא היה להם אפלו זמן לבוא ולנטע אליו, מה גם שחי עניינים מפליגים, והנ' הוא טורם ונוטע אליהם לעדרם ולתקום.

(שיעור שרפי קרש היקח)

ר' אברהם בן אסתר ומשפתו
ברוחניות ובגשיות

לשיעור והאדות 7658704 – 052
לקבלת העלון השבועי למיל' צרו' קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעלוי נשמה
תמו בת אמת ע"ה
נ'ב"ע ט"ז שבת
תג'כ'ה.

נתן וצינה לאואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ו'

קדושים וטהורים

עיקר הקדשה הוא לקדש את הכלים שיהיו הפלים קדושים וטהורים, שחיי ראיים לקלבל את האור בתוכם; ועיקר תקון וקידשת כל הכלים הוא על-ידי אמונה, כי עיקר התהווות הכלים וזה על-ידי אמונה, כי אמונה הוא בבחינת כלி בבחינת כלם או רבי אוור, כי הוא או אין-סוף ברוך הוא, וכי אפשר לקבלו כי-אם על-ידי אמונה, כי על-ידי אמונה בבחינת כל הכלים של הקדשה נעשין רק על-ידי אמונה, כי על-ידי אמונה שמאניינים בו יתפרק כל שם חכמה וascal, על-ידי-הה נעשה כל, ובשזה להיות חזק ותקיף באמונתו, אז זוכה אחר-כך שיתפרק מבחינת אמונה כל, עד שיקבל בבחקה בבחינת האור, עד שזוכה לאיזה השגה. ועיקר הוא אמונה חכמים, כי מעצם גודלו ורוממותו יתפרק אי אפשר לזכות אפלו לבחינת אמונה כי-אם על-ידי החקמים וצדיקי הדור האמתיים שזכה על-ידי יציעם ועובדתם ואמונה השלהמה להשגת אלקותו יתפרק, והם יכולים להמשיך עליינו מאורו וטובו יתפרק ולהבניטו גנו אמונה קדשו. וגם מהצדיקים בעצם אי אפשר לקבל כי אם על-ידי אמונה, דהינו אמונה חכמים, שארכין להאמין בהם באמונה בלבד, כי גם אור הצדיקים אמתיים רוחוק ונבה מאייד מאייד, ואין לנו שום השגה ותפיסה בהם, וכי אפשר לנו להתקרב אליום ולקבל מיהם כי-אם על-ידי אמונה בלבד, דהינו אמונה חכמים.

בדבריהם קדושים

עיקר הכנעת ושבירת כל התאות, בפרט מאות נאף שהעקר שאריך לשבר העקר הוא על-ידי שלמות לשון-הקדש, דהינו על-ידי רבו הדברים קדושים שהם תורה ותפלה ושיקה בינו לבין קונו בלשון אשכנו שמדרבים ומתברר בינו לבין קונו בלשון אשכנו שמדרבים בו במדינתנו, הוא גם-כן בכלל לשון-הקדש, כי ארכא בינו לבין קונו ציריך דראך לדבר בלשון שמדרבים בו (במبارב ב"החו"זות" אותו יג). רק העקר שישמר את הלשון לקדש אותו בדרבים קדושים, שהו בבחינת שלמות לשון-הקדש ולשמר את הלשון שלא לדבר דברים רעים, שהם פוגמין את הלשון-קדש. ועל-ידי קדשת הדיבור בנגבר לעיל, מכנייען רע הכלול בנגבר לעיל.

(אוצר היראה ברית פנו ותקונו אות יא)

לעלוי נשמה
אורן בן ניסים ו'

יריב בן מניה
הורה בתשובה שלמה

רפו"ש לפורתונה בת מיל ☆ רפו"ש לעמום בן ג'ולה ☆ לע"ג שרה בת ר' שלום ע"ה